

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

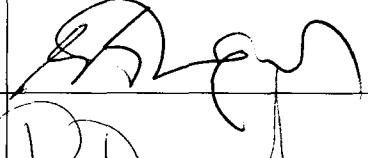
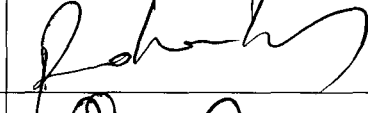
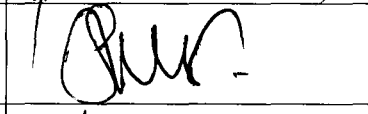
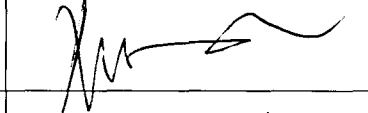
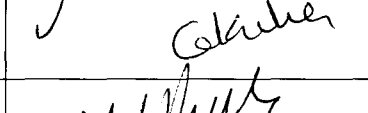
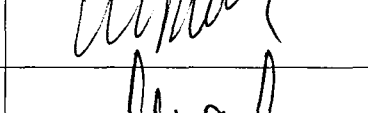
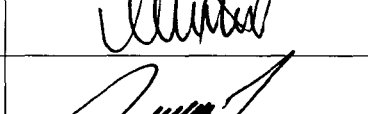
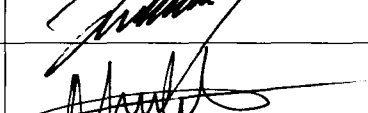
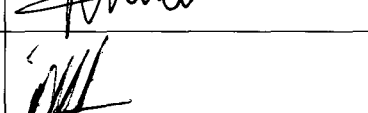
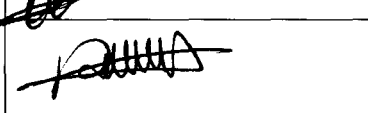
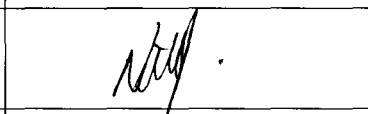
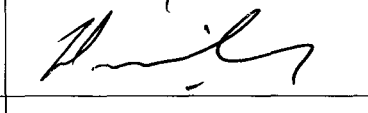
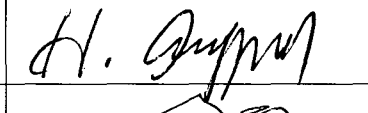
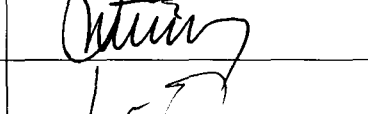
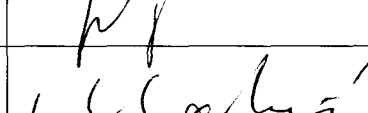
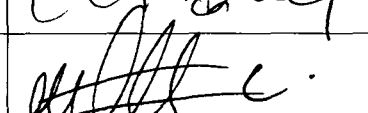
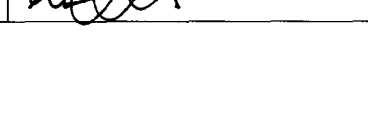
Türkiye İstatistik Kurumu 2018 yılı ilaç ithalatına dair veriler göz önüne alındığında yaklaşık 3 milyar avro değerinde ithalat gerçekleştiği görülmektedir. Yaklaşık %60 seviyesinde ilaç sektöründe dışa bağımlı bir halde olan Türkiye, yerli ilaç üretimini gerçekleştirmek için almak zorunda olduğu hammadde ihtiyaçlarını da benzer şekilde ithal etmektedir. Söz konusu ithalat seviyesinin oldukça yüksek olması ve Sağlık Bakanlığı tarafından belirlenen sabit döviz kuru fiyatlandırma politikalarının yol açtığı ilaç sıkıntısı ve beraberinde getireceği insan hayatı riskinin önüne geçmek amacıyla ilgili fiyat değişimleri ve ilaç bulunamama durumunun sebeplerinin araştırılması ve gerekli tedbirlerin alınması için; Anayasanın 98. ve TBMM İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederiz.

Şait DEDE
Hâkkari Milletvekili

GEREKÇE

Dünyada ve Türkiye’de ilaç endüstrisinin gelişiminin yanı sıra artan sağlık ve ilaç harcamaları temel gündem politikalarını oluşturmaktadır. Türkiye’de çeşitli sebeplerle artan sağlık harcamaları ve sağlık finansmanının sürdürülebilirliğini sağlayacak birçok politikanın var olduğu bilinmektedir. Bu noktada en mühim olanı ise kamunun ilaç sektörüne doğrudan müdahalesidir. Kamunun ilaç sektörüne müdahalesinin altında ise birçok sebep bulunduğu belirtilmektedir. İlaç sektörünün hekim, finansman kurumu ve hasta olmak üzere üçlü bir yapıdan meydana gelmesi nedeniyle kamu otoritesinin, düzenleyici rolünün bulunması gerektiği ifade edilmektedir. İlaç sektörüne karşı yapılan müdahalelerin bir başka nedeni ise sosyal refahtır. Bu konuda amaç her yurttaşın tedaviye yönelik ilaçlara ulaşabilmesi ve en düşük maliyetle ilacı temin edebilmesidir. Türkiye’de bu amaçlar doğrultusunda uygulandığı iddia edilen politikalar çeşitli yönetememe krizleri sebebiyle sosyal refahın aksine sosyal bir bunalım halini meydana getirmektedir. Türkiye’de global bütçe uygulaması, referans fiyat uygulaması, eşdeğer ilaç uygulaması, ilaç takip sistemi, katılım payı ve akılcı ilaç kullanımı politikalarını yürütmektedir.

Yukarıda belirtilen ilaç politikalarının 2019 yılı şubat ayı itibariyle geldiği nokta; ilaç depoları, eczaneler, hastaneler gibi sağlık ekseninin birer sac ayağı olan mekanlarda temel ihtiyaç konumunda olan ilaçların yaklaşık %30’unun bulunmaması, özellikle diyabet, onkoloji, anti depresan, tansiyon hastalarının söz konusu ilaçlara ulaşamaması belirli bir zaman aralığı itibariyle önlem alınmaması durumunda ciddi hayati risklerin ortaya çıkacağı kaçınılmaz bir hale gelmektedir. 2018 yılı ağustos ayında yaşanan döviz krizi, kırılgan bir ekonomiye sahip olunması durumu Türkiye’yi ilaç konusunda dışa bağımlılığı %60 seviyelerine getirmiştir. Sağlık Bakanlığı tarafından 2.69’a sabitlenen Euro kuru, mevcut kurun yükselmesinden sonra herhangi bir fiyat güncellemesinin yapılmaması ithal edilmesi zaruri ve hayati olan ilaçların gelmemesi anlamını taşımaktadır. Stok paylaşımının eczaneler arasında sürdürülmesinin önüne geçmek ve bu ilişki içerisinde mağduriyeti gittikçe artan ilaç ihtiyacı olan yurttaşların sorunlarını gidermek, muadili olmayan ilaçların doğal olarak ithal edilmesi gerekliliği doğurmasından dolayı ortaya çıkan döviz kuru farkının yaratacağı sorunları yalnızca fiyat güncellemeleri değil farklı yapısal araçlar ile de değiştirme çabası sarf etmek amacıyla başta dışa bağımlılığın her yönüyle nedenlerinin ortaya çıkarılması, döviz kuru fiyat sabitinin ilaç temin ve tedarikçileri arasında şeffaf ve açık bir şekilde belirlenmesi ve gerekli çözümlerin kısa süre içerisinde bulunması ve uygulanması amacıyla Anayasanın 98. TBMM İktüzüğünün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederiz.

1	MAHMUT TOĞRUL	GAZİANTEP	
2	PERO DUNDAR	MARDİN	
3	RIDVAN TURAN	MERSİN	
4	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	
5	MENSUR IŞIK	MUŞ	
6	GÜLISTAN KILIÇ KOÇYİĞİT	MUŞ	
7	MERAL DANIŞ BEŞTAŞ	SİİRT	
8	SIDIK TAŞ	SİİRT	
9	NİMETULLAH ERDOĞMUŞ	ŞANLIURFA	
10	NUSRETTİN MAÇIN	ŞANLIURFA	
11	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
12	AYŞE SÜRÜCÜ	ŞANLIURFA	
13	NURAN İMİR	ŞIRNAK	
14	HÜSEYİN KAÇMAZ	ŞIRNAK	
15	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	
16	ALİCAN ÖNLÜ	TUNCELİ	
17	MUAZZEZ ORHAN	VAN	
18	BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN	VAN	
19	MURAT SARISAÇ	VAN	
20	TAYİP TEMEL	VAN	